VIIKONVAIHDE

PASSIPAIKALLA

Liikeaika puruluuna

Vähitellen uuden hallituksen on annettava eduskunnalle luita kaluttavaksi pelkkien periaatelinjausten sijaan. Liikeaikalaki avaa pelin mukavasti.

Hammaslääkäri totesi viime viikolla, että takahampaani on nyt rakennettu niin monesta paikasta, että seuraavasta lohkeamasta alkavat toiset toimenpiteet. Liikeaikalakia on paikattu niin monta kertaa, että hallituksen mielestä mokomista rajoituksista pitää vapautua.

Liikeaikalain rintamat on kauan sitten keskusteltu kypsiksi. Vuoden 2009 jälkeen kuitenkin enemmistö kansanedustajista on vaihtunut. On hyvä mitata voimasuhteet uudelleen.

Naiskansanedustajat joutuvat joka itsenäisyyspäivä painimaan omantuntonsa kanssa. Tasavallan presidentin vastaanotolle valmistuu ihmeellisesti juhlakampaus, vaikka lain mukaan kampaamoiden on oltava koko päivän kiinni.

Happisuihke Rinteelle

Kiista aukiolojen vapauttamisesta saattaa olla henkeään haukkoville demareille ensimmäinen virkistävä happisuihkaus pitkään aikaan.

Palvelualojen ammattiliitto PAM on perinteisesti vapauksien jyrkin vastustaja. Sosiaalidemokraattien kansanedustajat ovat totelleet ay-liikettä lyhyessä napanuorassa.

Puheenjohtaja **Antti Rinne** sanoi viikolla kesäkokouksessa, että SDP:n on päästävä ei-puolueen maineesta. Puolue aikoo sorvata loppuvuoden aikana oman yhteiskuntasopimuksen, ”Tiekartan”. Sitä varten demarit aikovat kuulla yrittäjiä, koska **Juha Sipilän** (kesk.) hallitus kuuntelee aivan liian paljon yrittäjiä.

> Naiskansanedustajat joutuvat joka itsenäisyyspäivä painimaan omantuntonsa kanssa.

Vaalien jälkeen vihreiden **Ville Niinistö** on 120 päivän ajan saanut toimia opposition henkisenä johtajana. Liikeaikalaissa Rinteellä on mahdollisuus temmata aloite ja lopettaa väärän kuninkaan päivät.

Uusia harhautuksia

Kansallista julkisuutta muutaman viikon mielin määrin hallinnut kansanedustaja **Olli Immonen** on päättänyt rangaista itseään. Immonen eroaa kahdeksi kuukaudeksi perussuomalaisten eduskuntaryhmästä.

Roskat ovat siis maton alla.

Suunnitelma B kääntää huomion kipupisteestä. Varmin tapa on huijata media tuijottamaan omaan napaansa.

Perussuomalaisten puoluekokouksessa puheenjohtaja **Timo Soini** julkisti listan hyvistä poliittisista toimittajista. Kaikki ovat autuaasti eläkkeellä.

Seuraavaksi puolueen työmies **Matti Putkonen** luetteli perussuomalaisten vihollliset. Erityisen kunnian Putkosen mustalla listalla saa SMP:n suuruuden ajan viimeinen puheenjohtaja **Pekka Vennamo**.

Täsmätoimilla Immosen toopeilut hetkeksi unohtuvat.

Kuollut kirjain eläväksi

Puolustusministeri **Jussi Niinistö** (ps.) aikoo vaihtaa ministeriönsä kansliapäällikön. Kenraali **Arto Räty** saa luvan mennä, vaikka hänellä on ylivoimaiset yhteiskuntasuhteet joka suuntaan.

Kansliapäälliköistä tehtiin muutaman vaalikausi sitten määräaikaisia. Uudistus jäi kuolleeksi kirjaimeksi.

Sormi osoittaa presidentti **Tarja Haloseen**, joka kieltäytyi vaihtamasta sisäministeriön kansliapäällikkö **Ritva Viljasta** hallituksen ehdokkaaseen. Viljanen oli pääsääntöisesti ansioitunut sosiaalidemokraatti.

Seurauksena päätettiin, että kansliapäälliköiden valinta pitää ottaa hallitukselle. Muuten eduskuntavaaleilla ei ole mitään merkitystä. Halonen tietysti suuttui ja kiukuttelee yhä valtaoikeuksien riistosta.

Arto Räty nähdään viime vaalikauden aika roisin puolustusvoimauudistuksen kätilönä. Jussi Niinistö oli puolustusvaliokunnan puheenjohtajana sen sydämistynein vastustaja.

Uudistuksen junaillut puolustusministeri **Stefan Wallin** (r.) ei kestänyt painetta vaan vetäytyi suosiolla kolmosketjuun. Jussi Niinistö haluaa osoittaa, ettei hän ole sellainen kenraalikunnan tahdoton jatke kuin puolustusministerit usein.

PEKKA ALAROTU

MT 50 VUOTTA SITTEN – LA 28.8.

Kumikäsine vuoden lehmän vatsassa

Laihian Torstilassa oli Torstilan tilan emäntä vuosi sitten lypsyllä laitumella ja ihmetteli, minne hänen toinen kumikäsineensä katosi. Muutama päivä sitten, nyt vuotta myöhemmin, tuli eräs lehmä sairaaksi ja vähän myöhemmin oksensi kumikäsineen, jolloin emäntä huomasi, mihin se oli joutunut. Kestävää ainetta oli käsine, kun eivät lehmän mahahapot olleet sitä pystyneet vuoden aikana sulattamaan.

LARI LIEVONEN

Rautiaisten perhe tapaa kesäisin lähinnä superpesiksen peleissä. Takana vanhemmat Jarmo ja Kaisu sekä Waldo-koira. Vasemmalla Aleksi, vieressä Immo. Eturivissä Kosti.

Kapteeni Aleksi Rautiainen (oik.) seuraa pelien ulkopuolella myös sisarusten onnistumisia. Pelissä siihen ei ole aikaa.

Immo Rautiaisen mielestä kansallislaji ansaitsisi enemmän arvostusta.

Kaisu ja Jarmo Rautiaiselle jälkikasvun pesäpallo-ottelut ovat tärkeää irtautumista karjatilan arjesta.

Rautiaisten elämä on pesäpalloa

Lasten kuljettamisesta ja talkootyöstä se alkoi. Nyt Kaisu ja Jarmo Rautiainen istuvat superpesiskatsomossa jopa kolme iltaa viikossa. Kentällä on enimmillään kolme lapsista.

JOENSUU (MT)

Kentälle tullaan hyvissä ajoin. Pitää ehtiä syödä, ulkoiluttaa Waldo-koira ja vaihtaa kuulumisia ennen pelin alkua.

”Jo matkalla irtaudutaan täysin arjesta ja asennoidutaan peliin”, Tohmajärvellä lihakarjaa kasvattavat **Jarmo** ja **Kaisu Rautiainen** kertovat pesäpallostadionin portilla.

Heitä aktiivisempia pesäpallon seuraajia lienee harvassa. Pariskunta käy katsomassa kaikki kohtuullisen matkan päässä pelattavat Joensuun Mailan, Sotkamon Jymyn ja Kempeleen Kisan pelit. Joskus saatetaan ehtiä lisäksi naapurikuntaan Kiteelle.

Kauempana käytäviä kampailuja seurataan tiukasti television, tietokoneen ja tabletin kautta. Jos pelit osuvat päällekkäin, tarvitaan kaikkia laitteita yhtä aikaa.

Syy löytyy läheltä. Perheen kaikki neljä aikuista lasta ja lisäksi kaksi miniää pelaa superpesistä.

Ei voitto eikä tappio

Tänään on taas yksi peleistä, joihin on vaikea asennoitua. Kumpaakaan joukkuetta ei voi kannattaa, sillä esikoinen **Aleksi** pelaa Joensuun joukkueessa, kaksoset **Immo** ja **Kosti** Sotkamossa.

”Pitää vain katsoa, ja toivoa hyviä suorituksia”, Jarmo kertoo.

”Pelin jälkeen on usein vähän tyhjä olo, kun ei ole voittanut eikä hävinnyt”, Kaisu lisää.

Asetelma on jännittävä. Joensuu johtaa sarjaa ja Sotkamo on kolmantena.

Tulossa on tiukka taisto, ja se näkyy myös katsomossa. Kuuluttajan mukaan katsojia on yli 2 200. Sotkamon fanit erottaa violetista väristä. ”Tuo, jolla on molempien joukkueiden huivit, on minun siskoni”, Kaisu osoittaa väkijoukkoon.

Sisut aina mukana

Kaisun tekemät istuinalustat asetetaan penkeille. Peli alkaa.

Jarmo tarjoaa Sisuja. Niitä on mukana aina. Nykyisin mukana on usein myös koiranpentu Waldo, mutta Joensuussa sitä ei saa tuoda katsomoon.

”Se katsoo pelin ihan rauhallisesti, seuraa lähinnä palloa”, Kaisu kertoo.

Hän kaivaa esiin tablettitietokoneen. Siitä seurataan, miten tytär **Hetan** joukkueen, Kempeleen, peli sujuu.

Odotusten mukaisesti pelistä tulee jännittävä. Joensuu on vahva ensimmäisellä jaksolla, Sotkamo toisella.

Kostin lyödessä selostaja kuuluttaa: ”Kakkospesällä on Rautiaisen veli. Tai itse asiassa siellä taitaa olla kaksikin veljeä.”

Aleksi Rautiainen pelaa ulkokentällä kakkospesän vahtina. Hän on toista kautta Joensuun Mailan kapteeni.

Perhe koossa kentällä

Lopulta mennään supervuoropariin. Tunnelma kohoaa hetkessä. Kansallislaji on parhaimmillaan.

Joensuu tekee kunnarin. Joukkue voittaa ja pitää kärkipaikan, eikä kotiyleisön huudosta tahdo tulla loppua.

Rautiaiset taputtavat hiukan ja suuntaavat kohti kenttää.

”Nuorempina Kosti ja Immo saattoivat häviön jälkeen lähteä puhumatta mitään”, äiti kertoo. Nykyisin kaikki malttavat jäädä perhettä tervehtimään, vaikka tappio olisi tullutkin.

Kesällä perhe kohtaa lähinnä peleissä. Mukaan haetaan myös Waldo. Pennun kaahatessa ympäri perhettä on vaikea uskoa sen keskittymistä peliin. Toisaalta ehkä pesäpallo on sille yhtä pyhää kuin omistajilleen.

”Me melkein hengitämme pesäpalloa”, Jarmo sanoo.

Fanit pyytävät pojilta nimikirjoituksia ja yhteiskuvia. ”Meidän kummankaan nimmari ei ole vielä koskaan kelvannut”, vanhemmat vitsailevat.

Nuoret miehet eivät tunnusta, että veljeä vastaan pelaaminen vaikuttaisi ottelun luonteeseen. ”Merkitsevämpää on joukkueiden asema sarjassa. Pelissä ei ehdi katsoa, kuka on missäkin”, Aleksi Rautiainen sanoo.

Pienestä seurasta huipulle

Pesäpallo on ollut iso osa Rautiaisten elämää jo pitkään. Kaisu ja lasten setä ovat nuorena pelanneet myös.

Pojat Kaisu vei kentälle Aleksin ollessa kuusi- ja kaksosten viisivuotiaita. Energiselle kolmikolle piti saada harrastus.

Kesät täyttyivät harjoituksiin ja peleihin kuljettamisesta sekä talkoista. Myös tytär innostui lajista.

Ratkaiseva askel oli Tohmajärven Pompun B-poikien Suomen mestaruus vuonna 2003. Perheen pojat pelasivat joukkueessa, josta kahdeksan pelaajaa nousi sittemmin superpesikseen.

Voitto on yksi perheen sykähdyttävimpiä pesäpallomuistoja, joita tietysti on paljon. ”Heta oli esimerkiksi mukana nostamassa Vuokatin vetoa naisten superiin.”

> Kakkospesällä on Rautiaisen veli. Tai itse asiassa siellä taitaa olla kaksikin veljeä.

Monipuolinen harrastus

Rautiaisia harmittaa, ettei kansallislajin asema ole nykyistä vahvempi.

”Nämä ovat oikeita urheilijoita. Kilometrejä tulee pelissä hirveä määrä, ja refleksien pitää olla älyttömät. Laji on monipuolinen, ja siinä voi lapsenakin pärjätä monella tavalla”, Jarmo sanoo.

Pojat ovat samaa mieltä.

”Suomalaiset voisivat olla pesäpallosta ylpeämpiä. Se on ainutlaatuinen peli ilman isojen lajien lieveilmiöitä kuten dopingia”, Immo toteaa.

Finaali vaatii lomittajan

Pesäpallo rytmittää Rautiaisten kesän. Emolehmätilan työt järjestetään niin, että pelit pystytään seuraamaan joko katsomossa tai kotona. Vain harvoin paalaus tai lehmän poikiminen on estänyt lähdön.

Finaalien ja Itä-Länsi-pelien ajaksi varataan lomittaja jo vuotta aiemmin. Toiveissa on, että poikien joukkueet pelaisivat tänä vuonna finaalissa vastakkain.

TERHI TORIKKA

Toimittaja kävi Rautiaisten kanssa JoMa–Jymy pelissä 24.7.

Rautiaisen pesäpallokaksosten Immon ja Kostin urheiluelämää voi seurata Facebookissa: Immo ja Kosti Rautiainen

KANSALLISLAJI

Pesäpallo Suomesta

Suomen kansallislaji, joka on kehitetty amerikkalaisesta baseballista ja suomalaisesta kuningaspallosta
Kehittäjä Lauri ”Tahko” Pihkala, vuosina 1917–1921
Pelataan myös Ruotsissa, Virossa, Japanissa, Australiassa, Saksassa, Itävallassa ja Sveitsissä
Pääsarjataso Superpesis, jossa mukana 12 joukkuetta
Vuosittainen suurtapahtuma Itä–Länsi, jossa kummankin alueen parhaat pelaajat. Miesten ottelu kerää noin 5 000 katsojaa, naisten noin 4 000.
Harrastajia noin 45 000 vuonna 2014. Määrä on laskenut viime vuosina.
Lähde: Suomen Pesäpalloliitto

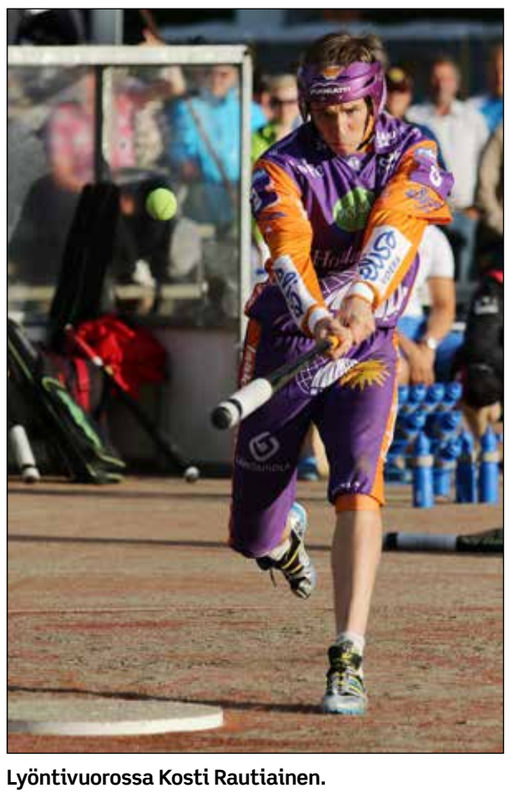

Lyöntivuorossa Kosti Rautiainen.